

Ο “γεροπόρνος” μοναχός

[/ Γενικά Θέματα](#)



Μια από τις ωραιότερες ιστορίες του Λαυσαϊκού περιγράφει το βίο ενός μοναχού, που αφού εγκατέλειψε το μοναστήρι, δούλευε σαν φορτοεκφορτωτής στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας.

Και όπως από κάθε λιμάνι, ούτε απ' αυτό έλειπαν οι πόρνες. Ο «μοναχός» δούλευε όλη την ημέρα, και το βράδυ ξόδευε όλα όσα κέρδιζε, «αγοράζοντας» την συντροφιά μιας πόρνης για όλη τη νύχτα.

Ήταν η ντροπή των χριστιανών της πόλης, ήταν το σκάνδαλο της Εκκλησίας. Τα χρόνια πέρασαν και παρά τις εκκλήσεις και τις συστάσεις, αυτός συνέχιζε την αμαρτωλή του ζωή. Κάποτε, όπως σε όλους μας, ο θάνατος ήρθε σαν λύτρωση, σαν φάρμακο που θα τον έσωζε από τις αμαρτίες που δεν σταμάτησε να κάνει ακόμη και λίγο πριν πεθάνει.

Και πώς να τον αφήσουν χωρίς ταφή για χριστιανό;

Οι παπάδες της πόλης τον πήραν να τον κηδέψουν και μαζί του να θάψουν το σκάνδαλο. Το νέο μαθεύτηκε: Ο «γεροπόρνος» μοναχός πέθανε. Ποιος άραγε θα

πήγαινε στην εκκλησία να τον αποχαιρετήσει;

Η εκκλησία στην κηδεία του γέμισε από γυναίκες της Αλεξάνδρειας, τίμιες γυναίκες, χριστιανές, που ήρθαν να τον αποχαιρετήσουν, μα όχι σαν έναν οποιοδήποτε νεκρό, σαν άγιο! Κάποιος γνώρισε σε κάποια από αυτές το πρόσωπο μιας πόρνης, που είχε καιρό να δει στο λιμάνι... δεν ήταν όμως, όπως την θυμόταν. Κάποιες άλλες, απλά τους θυμίζαν κάτι απόμακρο.

Τότε η πόλη έμαθε πως ο «γεροπόρνος» μοναχός ήταν ένας άγιος, που με τα λεφτά που κέρδιζε, εξαγόραζε μια νύχτα χωρίς αμαρτία, αγόραζε το «δικαίωμα» στο σώμα τους για να κερδίσει την ψυχή τους.

Τότε η πόλη έμαθε, ότι αυτός που νομίζαν ότι είναι το «σκάνδαλο» ήταν η αγνότητα, η άδολη αγάπη, η αυταπάρνηση, ο άνθρωπος, ο λόγος του Θεού, η προσευχή και η θέωση. Γιατί ο άνθρωπος του Χριστού δεν κρίνεται στη διάρκεια της ζωής του, αλλά στο τέλος της.

Πηγές: alliotikathriskeytika.blogspot.gr - isagiastriados.com